

Αντιλαμβάνομαι την οργή για τις καταστροφές που προκλήθηκαν στην πατρίδα μας αυτές τις ημέρες και γίναμε ρεζίλι διεθνώς, αντιλαμβάνομαι και τη στενοχώρια αυτών που έχασαν περιουσίες τους, αλλά δεν ξεχνώ κιόλας ότι τίποτε από όλα αυτά δεν θα συνέβαινε αν ο αστυνομικός δεν δολοφονούσε το παιδί επειδή το κράτος του έδωσε το δικαίωμα να οπλοφορεί. Όπως εσείς, καταδικάζω αναφανδόν τις καταστροφές από θερμοκέφαλους που προκάλεσε η σφαίρα τού αστυνομικού, αλλά τα παιδιά μας είναι πιο πολύτιμα από καταστήματα και αυτοκίνητα και δεν μπορούν να μας τα δολοφονούν τα όργανα της τάξης όποιο και αν είναι το παράπτωμά τους. Βάλετε τον εαυτό σας στη θέση των γονιών τού Αλέξη και μόνο τότε αποφασίσετε αν η ζωή τού παιδιού σας είναι πιο φθηνή από περιουσίες που μπορούν ν' αντικατασταθούν.

Όπως έγραψε ο Χρήστος Μιχαηλίδης, "δεν είναι ανάγκη να συμφωνεί κάποιος με τον τρόπο που αρκετοί νέοι επιλέγουν, πολλές φορές, να εκδηλώσουν την οργή τους. Νέοι είναι. Ψάχνονται. Αμφισβητούν τα πάντα. Βιάζονται. Έχουν υπερβολή. Αγνοία κινδύνου. Δεν βολεύονται. Συστατικά πολύτιμα και εύφλεκτα συνάμα -από εκείνα που έχουν ανάψει όχι λίγες επαναστάσεις ή έχουν προκύψει όχι λίγα λάθη. Εύκολο είναι, οπωσδήποτε, να τους καταδικάσει κάποιος -αυτούς που σπάνε βιτρίνες, καίνε αυτοκίνητα, χτυπούν καθηγητές στα πανεπιστήμια, ασχημονούν στα γήπεδα, πλακώνονται στις γειτονιές- και δίκαιο να ζητεί την τιμωρία τους. Το δύσκολο, όμως, είναι να προσπαθήσεις να τους καταλάβεις. Περισσότερο εκείνους που δεν κρύβουν το πρόσωπό τους. Και να αισθανθείς πως, όπως λέει κι ένα τραγούδι, «το πρόβλημά τους είναι και δικό σου»".

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και... μη

Για τον αδικοχαμένο μικρούλη Αλέξη αναδημοσιεύω από την Ελευθεροτυπία άρθρο του ΜΑΝΟΥ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ για τα επεισόδια που έγιναν τον Μάιο του 1986... Δημοσιεύτηκε στο περιοδικό «Το Τέταρτο»

«...Μια μωβ σκιά Μαΐου ξάπλωσε στον τόπο. Οσα συνέβησαν στα Ε-

που δεν το βάζουν κάτω, δεν εννοούν να παραδεχτούν πως η όποια ελευθερία ανήκει μόνο στους αστυνομικούς και τους ηλικιωμένους. Που δεν μπορούν να αντιληφθούν γιατί καταδιώκονται αδιάφορα, προπηλακίζονται ατελείωτα και συνεχώς υποχρεούνται να δέχονται εξευτελισμούς. Κι ο προπη-

«Μια μωβ σκιά»...

ξάρχεια και στη Νομική Σχολή. Και στην οδό Σκουφά και Σόλωνος, Μαυρομιχάλη και Ιπποκράτους ενόχλησαν τους Έλληνες πολίτες και αγανάκτησαν τον Τύπο ολόκληρο. Γιατί δεν τους εξολοθρεύουν και δεν τους σπάνε το κεφάλι. Γιατί δεν ρίχνουν δακρυγόνα. Και η Σύγκλητος και οι φοιτητές όλων των παρατάξεων, όλοι αγανακτισμένοι με τα τριάντα-εκατό παιδιά

λακισμός αρχίζει από τον δάσκαλο, τον επιστάτη του σχολείου, από τον οδηγό και τον εισπράκτορα του λεωφορείου, απ' τον καθηγητή και τον δημόσιο λειτουργό ως τον δημόσιο υπάλληλο, από τους αξιωματικούς κι εκπαιδευτές στο κέντρο κατατάξεως ως τον τυχαίο μοτοσικλετιστή της τροχαίας που θα του ζητήσει άδειες, ταυτότητες και πιστοποιητικά. Ως τον γιατρό του νοσοκομείου που θα τον πάνε σηκωτό, ύστερα από τη γροθιά του οργάνου της τάξεως. Και το γνωρίζουμε πολύ καλά.

Εξύβριση αρχής - έτσι ονομάζεται η απαίτηση εξηγήσεων. Χειροδικία κατά της αρχής - έτσι ειθίσται να αποκαλείται η ενστικτώδης κίνηση του αμυνόμενου νέου. Και η ιστορία δεν έχει τέλος. Η ανωνυμία και η εισαγγελική αρχή θα του προσφέρει ή μια τραυματική αγανάκτηση ισόβια ή τον επιζητούμενο από την πολιτεία ενουσιουσμό του. Αυτή είναι μια καθημερινή πραγματικότητα και, δυστυχώς,

γνησίως ελληνική τα πρόσφατα και τελευταία σαράντα χρόνια - όσα είχα δηλαδή την ευτυχία να ζήσω σαν επώνυμος πολίτης εις τούτον τον ένδοξον κατά τα άλλα τόπον μας.

Μια μωβ σκιά Μαΐου σκέπασε την Αθήνα. Κι όμως δεν βρέθηκε ένας δημοσιογράφος, μια εφημερίδα ν' αγανακτήσει και να διαμαρτυρηθεί, να καταγγείλει την αλήθεια για αυτό το τρίγωνο του αίσχους. Σκουφά, Μαυρομιχάλη και Ιπποκράτους. Κι άρχισε μια σκόπιμη, ύποπτη κι έντεχνη σύγχυση τριών ασχέτων μεταξύ των περιπτώσεων. Οι νεαροί των Εξαρχείων να παρουσιάζονται ίδιοι με τους αλήτες των γηπέδων, τους επονομαζόμενους χούλιγκανς, και επιπλέον να καλλιεργείται η εντύπωση στην κοινή γνώμη, με στήλες ολόκληρες των θλιβερών εφημερίδων μας, ότι οι νέοι αυτοί, οι αναρχικοί, είναι οι βομβιστές και ίσως οι πιθανοί δράστες των δολοφονιών ή εμπρησμών. Και φυσικά, όταν με το καλό τελειώσει η δίωξη των εκατό, σαράντα ή είκοσι παιδιών και η όλη επιχείρηση στεφθεί με «επιτυχία», να πάρει τις διαστάσεις ενός πραγματικού θριάμβου... κατά του εγκλήματος. Την ίδια ώρα που δολοφονούνται εκδότες και οι δολοφόνοι δεν ανευρίσκονται. Δολοφονούνται πολίτες και οι δολοφόνοι δεν αποκαλύπτονται. Πεθαίνουν νέοι από ξυλοδαρμούς και οι δράστες κυκλοφορούν ανενόχλητοι και, τέλος, δεν... ανακαλύπτονται.

Την ίδια ώρα η πολιτεία αγανακτεί διότι υπάρχουν μερικά ζωντανά της κύτταρα που αντιδρούν άτεχνα, ανοργάνωτα, ίσως μ' αφέλεια, σ' όλην αυτή την οργανωμένη κρατική ασχήμια, αντί να βλογάμε τον Θεό που βρίσκονται ακόμη μερικοί που δεν συνήθισαν στην «παρουσία του τέρατος». (...) Κορίτσια κι αγόρια με γυαλιά, έτσι καθώς κοιτάει με απορία κι αγανάκτηση για ό,τι συμβαίνει γύρω σας, είμαι μαζί σας. Και σας αγαπώ».

* Πένθος

Στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο έλαβα διαμαρτυρία ελληνικής επιχείρησης που δεν λειτούργησε μια ημέρα «ως ένδειξη πένθους για τη δολοφονία ανήλικου μαθητή και ως ένδειξη διαμαρτυρίας για όσους πιστεύουν ότι η οργή τους είναι μεγαλύτερη από τη δική μας και έτσι μπορούν να καίνε τα όνειρά μας, να λεηλατούν τους κόπους μας και να τσαλακώνουν την αξιοπρέπεια και τον πολιτισμό μας».

Όλες οι καταστροφές που προκάλεσαν οι θερμοκέφαλοι δεν συγκρίνονται με την απώλεια μιας ζωής, ούτε η στενοχώρια των ιδιοκτητών των περιουσιών που καταστράφηκαν συγκρίνεται με τον πόνο των γονιών που έχασαν το παιδί τους, ούτε θα σταματήσουν με μαθήματα σαβουάρ βιβρ οι βαρβαρότητες που προκαλούν οι κτηνώδεις ενέργειες κάποιων οργάνων τής... τάξης(!). Μόνο η παιδεία και ο πολιτισμός στη χώρα που τα γέννησε θα είναι η σωτηρία της.

* Φορολογικά

Το βιολί του ο αρχηγός τής αντιπολίτευσης, Μάλκολμ Τέρνμπουλ, που για να ικανοποιήσει τους λίγους ψηφοφόρους που τού απόμειναν υποστηρίζει μείωση των φόρων για να ενισχυθεί η οικονομία.

Καλά, ο άνθρωπος δεν ξέρει, δεν ρωτά έναν μπακάλη, οπωροπώλη, κρεοπώλη για να μάθει ποιοί είναι οι πελάτες τους; Με δυο δολάρια την εβδομάδα μείωση στο φόρο που πληρώνουν οι φτωχοί και πέντε δολάρια αύξηση στη σύνταξη θα σωθεί η χώρα;

Ο Μάλκολμ μιλά εκ τού πονηρού επειδή την

πραγματική μείωση στους φόρους θα πάρουν οι δισεκατομμυριούχοι φίλοι του για να την καταθέσουν στη τράπεζα. Όμως έχω νέα για τον αρχηγό τής αντιπολίτευσης και είναι όλα κακά: τις κυβερνήσεις δεν εκλέγουν οι πέντε δέκα δισεκατομμυριούχοι, αλλά εκατομμύρια εργατών και συνταξιούχων. Αν δεν με πιστεύει, ας ρωτήσει τον Χάουαρντ που το εξακρίβωσε με τον πιο σκληρό τρόπο!

* Η δικαιοσύνη των νέων

«Ο τρόπος παραγωγής είναι μια νόμιμη βία. Η εξουσία είναι μια νόμιμη βία. Η Αστυνομία είναι μια νόμιμη βία. Η φυλακή είναι μια νόμιμη βία. Η Δικαιοσύνη είναι μια νόμιμη βία. Η ανεργία είναι μια νόμιμη βία. Το ταμείο ανεργίας είναι μια νόμιμη βία. Η κερδοσκοπία είναι μια νόμιμη βία. Το χρηματιστήριο είναι μια νόμιμη βία. Οι τράπεζες είναι μια νόμιμη βία. Οι ιδιωτικοποιήσεις είναι μια νόμιμη βία. Το εκπαιδευτικό σύστημα είναι μια νόμιμη βία. Η κατάσταση έκτακτης ανάγκης είναι μια νόμιμη βία.

Κι όσο αυτή η νόμιμη βία θα ονομάζεται δικαιοσύνη, τόσο η δικαιοσύνη των νέων θα ονομάζεται βία».

Ρούσσος Βρανάς, στα «Νέα».

***Διαβάστε και το «Συγγνώμη Αλέξη» τής Ελένης Μπίστικα από την Καθημερινή στη σελίδα 16 σήμερα.

* Καλόο!

- Τί κάνουν δυο αναρχικοί μέσα σε μια λάμπα;
- Αντίσταση!
Ακόμη ένα:
- Πότε παν οι αναρχικοί στην εκκλησία;

- Τη Μεγάλη Παρασκευή, γιατί μετά έχει πορεία!

* Λέξεις

Αντι για λέξεις αναδημοσιεύω σήμερα από τον πάντα επίκαιρο Όμηρο που διεκτραγωδεί στην Ιλιάδα (Π 384-388): «καθώς, κάτω από λάιλαπα πλημμυρίζει όλ' η γη, μέρα φθινοπωριάτικη, όταν ακατάσχετο ρίχνει νερό ο Δίας, οργισμένος μ' εκείνους τους άνδρες, που αυθαίρετα στην αγορά κρίνουν με στρεβλές αποφάσεις, στραπατσάροντας τη Δικαιοσύνη, και μη λογαριάζοντας τους θεούς που βλέπουν». Και προσθέτει ο Ησίοδος (Εργα και ημέραι, 219-221): «Στις άδικες δίκες, όπου υψώνεται ο θρήνος της Δικαιοσύνης, που τη διασύρουν άνδρες δωροδοκημένοι, εκδίδοντας αποφάσεις μέσ' από στρεψόδικες διαδικασίες».

